

Sygnatura akt VI Ka 971/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 grudnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Joanny Szlosar Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G., I. K. przedstawiciela Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2019 r.

sprawy **P. S.** ur. (...) w W.

syna R. i I.

oskarżonego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 lipca 2019 r. sygnatura akt IX K 912/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

- zmienia punkt 1 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że ustala, iż oskarżony przypisanego czynu dopuścił się w okresie od 20 lipca 2015 r. do 20 stycznia 2016 r., a łączna wysokość obliczonych i pobranych zaliczek na podatek dochodowy wynosiła 17 040 złotych;
- uchyla punkt 2 i 4 zaskarżonego wyroku i sprawę o czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie 2 aktu oskarżenia przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 971/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1 CZĘŚĆ WSTĘPNA**0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2019r., sygn. akt IX K 912/17

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. S.	niekaralność oskarżonego za przestępstwa	dane o karalności	307
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1	dane o karalności	dokument nie budził wątpliwości co do swojej autentyczności i prawdziwości
---	-------------------	--

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Zarzuty obrońcy oskarżonego:</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że w inkryminowanym okresie oskarżony wyczerpał dyspozycję z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 77 § 2 kks poprzez to, iż był odpowiedzialny za składanie deklaracji podatkowych do organów skarbowych, o czym przede wszystkim świadczy przesłany do (...) Urzędu Skarbowego w G. druk UPL-1 służący do podpisywania deklaracji podatkowych składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej mimo, iż z treści deklaracji wynika wprost, iż w/w druk został wystawiony przez (...) sp. z o. o., przy czym zarzut dotyczy działania w spółce komandytowej,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	tj. (...) sp. z o. o. sp. k., w której oskarżony nie był upoważniony do składania jakichkolwiek deklaracji
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Sąd Rejonowy dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe, w trakcie którego przedsięwziął niezbędne i odpowiednie czynności celem wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie. Zgromadzone dowody poddał wnikliwej analizie, a w motywach zaskarżonego orzeczenia ustosunkował się do każdego z przeprowadzonych dowodów. Wyjaśnił zatem, którym dowodom dał wiarę i dlaczego, a także które okoliczności sprawy można na ich podstawie uznać za udowodnione. Przedstawiona przez Sąd I instancji analiza dowodów, w tym zwłaszcza w zestawieniu z zebranymi dokumentami, w pełni zasługiwała na uwzględnienie. Wbrew czynionemu zarzutowi była ona spójna i uwzględniała zasady doświadczenia życiowego, w tym zawodowego. Zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego odpowiadała prawidłowości logicznego rozumowania, nadto analiza ta nie wykraczała poza ramy swobodnej oceny dowodów. Obrońca - w oderwaniu od zgromadzonych dowodów - starał się wykazać, iż oskarżony w spółce komandytowej ((...) sp. z o. o. sp. k.) nie był uprawniony do składania jakichkolwiek deklaracji, czyniąc to jedynie w obrębie spółki z o. o. (...) więcej, zarzucał Sądowi meriti,</p>	

iż w swoim uzasadnieniu przytaczał jedynie dowody odnoszące się do działań oskarżonego w spółce z o. o., działającej aktywnie i w porównywalnym stopniu do spółki komandytowej. Choć w istocie zalegające na k. 59-60 pełnomocnictwo prezesa zarządu komplementariusza A. K. z dnia 2 marca 2015r. do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej dotyczyło (...) sp. z o. o., to jednak oskarżony P. S. deklaracje takie składał faktycznie zarówno reprezentując (...) sp. z o. o., jak i (...) sp. z o. o. sp. k., na co wskazują karty informacyjne o ujawnieniu czynów zabronionych w powiązaniu z deklaracjami - odpowiednio VAT-7(15) i PIT-4R(6) - k. 1-12. Pomimo rezygnacji przez oskarżonego w dniu 22 grudnia 2015r. ze stanowiska prokurenta w obu spółkach i przyjęciu jej uchwałami wspólników, oskarżony nadal na podstawie faktycznego wykonywania swoich obowiązków zajmował się sprawami gospodarczymi, w tym i finansowymi, obu podmiotów, po myśli art. 9 § 3 kks, a tym samym odpowiadał za płacenie podatków przez spółki (w tym VAT-u) oraz odprowadzenie na rachunek US pobranych wcześniej zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Jak trafnie podkreśla apelujący oskarżyciel, oskarżony - pomimo złożonych rezygnacji - nadal zatem faktycznie wykonywał swoje obowiązki zajmując się sprawami obu spółek, co bezsprzecznie wynika ze składanych i podpisywanych przez niego deklaracji. Czynił to elektronicznie, także i w okresie po rezygnacji ze stanowiska prokurenta w spółkach, o czym świadczy jego nr PESEL, widniejący każdorazowo

w rubryce oznaczającej nadawcę na wydrukach deklaracji za wskazane okresy, uzyskanych z systemu informatycznego oskarżyciela (k. 2-11). Daty składanych deklaracji świadczyły niewątpliwie zatem o tym, iż oskarżony nie tylko podejmował określone działania z ramienia obu spółek (a nie tylko sp. z o. o.), ale także i faktycznie nie zrezygnował z zadań wcześniej mu powierzonych, podpisując deklaracje i rozliczając się z fiskusem w okresie późniejszym, tj. po 22 grudnia 2015r., czego nie wziął należyście pod uwagę Sąd I instancji. Złożona przez oskarżonego rezygnacja ze stanowiska w obu podmiotach nie miała zatem realnego wpływu na dalsze, faktyczne zajmowanie się przez niego sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi, obu spółek. Pomimo zatem przywoływania przez skarżącego obrońcę okoliczności, iż druk pełnomocnictwa dotyczył sp. z o. o., oskarżony faktycznie wykonywał powierzone mu zadania, zajmując się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, obu spółek, w tym także spółki komandytowej.

Wniosek

uniewinnienie oskarżonego

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>zachodziły podstawy do skazania oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo skarbowe</p>		
<p>3.2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, a mająca wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>- art. 7 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 kpk i art. 366 § 1 kpk polegająca na dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego nie tylko w zakresie oceny zamiaru ewentualnego oskarżonego, ale poprzez uznanie, iż oskarżony zajmował się sprawami spółki komandytowej, co ma poparcie w zgromadzonym materiale aktowym mimo, iż świadkowie nie sprecyzowali w sposób nie budzący wątpliwości czym zajmował się oskarżony i w której konkretnie spółce, co ma również odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku polegającego na posługiwaniu się przez Sąd I instancji zwrotami "w spółce (...) spółce (...)",</p> <p>- art. 7 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 2 i § 2 kpk polegające na całkowitym pominięciu w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku opisu działania sprawcy w ramach spółki komandytowej, co w zasadzie uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia w zaskarżonym punkcie ze względu na brak spójności wyroku i brak konsekwencji w stosunku do jego sentencji, czyniąc decyzję procesową niezrozumiałą,</p> <p>- art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez wadliwe , bo niespełniające warunku zupełności, ujęcie opisu czynu zabronionego przypisanego oskarżonemu w pkt 1 zaskarżonego wyroku z pominięciem konstytutywnych komponentów zdarzenia faktycznego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>odpowiadających znamionom przedmiotowym przestępstwa z art. 77 § 2 kks, a tym samym uniemożliwiającym jego przypisanie, polegające na niewskazaniu w opisie czynu przypisanego niezbędnych dla oddania charakterystyki strony przedmiotowej czynu zabronionego stypizowanego w art. 77 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w odniesieniu do działania w (...) sp. z o.o. sp. k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut naruszenia art. 7 kpk nie może ograniczać się do wskazania wadliwości sędziowskiego przekonania o wiarygodności jednych, a niewiarygodności innych źródeł czy środków dowodowych, lecz powinien wskazywać konkretne błędy w samym sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiające w zasadniczy sposób przeciwko dokonaniemu rozstrzygnięciu. Temu zadaniu skarżący jednak nie sprostał, zaś Sąd I instancji dał wyraz temu w uzasadnieniu na jakich dowodach się oparł, wskazując, że podstawą ustaleń faktycznych stały się zeznania świadków J. C. i A. K. w zestawieniu z zebranymi dokumentami, a także, choć w określonym zakresie, wyjaśnienia oskarżonego. Wbrew jednak twierdzeniom skarżącego z zeznań obojga świadków niewątpliwie wynika, iż to oskarżony w spółkach zajmował się sprawami związanymi z podatkami, istniał w nich bowiem już za czasów prezesury A. K. nieformalny podział obowiązków, w którym on wraz z bratem oskarżonego odpowiadał</p>		

za sprawy techniczne, produkcję mieszanek, zbytu i zakupy, zaś oskarżony za sprawy prawno - finansowo - księgowo. Także i z zeznań świadka J. C. wynikało, że dokumenty podpisywali zamiennie oskarżony i K. S., w zależności kto w gabinecie siedział bliżej drzwi. Trudno z jej zeznań także wnioskować by w okresie świadczenia przez nią pracy w obu spółkach, zwłaszcza zaś w spółce komandytowej, zmieniło się cokolwiek w podziale zadań między kierownictwem po tym, jak oskarżony złożył rezygnację z pełnionej funkcji. Wprawdzie przyznawała fakt częstej jego absencji w pracy w związku z chorobą, tym niemniej nie potrafiła sprecyzować tych okresów, z drugiej zaś strony odnotowywała jego obecność i aktywność zawodową w spółce komandytowej do ustania jej zatrudnienia w lutym 2016r. Myli się także obrońca gdy wywodzi, iż oba podmioty były na rynku aktywne w równym stopniu, a tym samym Sąd Rejonowy w oparciu o zeznania byłego prezesa zarządu spółki z o. o. czynił ustalenia dotyczące w zasadzie tylko działań związanych z tą spółką. Fakt, iż zasadniczo to spółka komandytowa prowadziła jednak działalność wynika niezbitnie z zeznań ostatniego świadka ("w spółce z . o. o. za dużo się nie działo, prawie wcale, była jakaś jedna faktura"), tę okoliczność także jednak zdaje się potwierdzać i sam oskarżony gdy przyznaje, że spółka z o. o. nie prowadziła działalności gospodarczej, tzn. "nie nabywała, ani nie sprzedawała żadnych towarów handlowych", pełniąc jedynie rolę komplementariusza spółki komandytowej. Przywołane wyżej oświadczenia wskazują więc, iż działania oskarżonego w spółce komandytowej nie mogły być i

nie były czysto formalne, jak niesłusznie wywodzi apelujący. Oskarżony na podstawie art. 9 § 3 kks odpowiadał jako sprawca za zarzucane mu przestępstwo i wykroczenie skarbowe w całym zarzucanym mu okresie, ponosząc odpowiedzialność za prowadzenie spraw gospodarczych, w tym finansowych, obu spółek nie tylko do czasu pełnienia funkcji na stanowisku prokurenta w nich, ale i - z przyczyn omówionych wyżej - w okresie późniejszym, objętym skargą.

Mija się z prawdą obrońca oskarżonego także gdy dowodzi braku zawinienia oskarżonego. Okoliczności sprawy w sposób klarowny, obiektywny i nie podlegający kwestionowaniu wykazują winę P. S. w dopuszczeniu się przez niego zarzucanych mu przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks i wykroczenia skarbowego określonego w art. 57 § 1 kks, których sprawstwo jest kwestionowane przez skarżącego. Oskarżony, jako osoba samodzielnie i przez dłuższy czas zajmująca się sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi, obu podmiotów, winien mieć świadomość tego, że podejmowana przez spółkę pierwszą, jak i następnie drugą - nowo utworzoną i w jego ocenie docelową, działalność z uwagi na labilne czynniki rynkowe, determinujące powodzenie określonych przedsięwzięć, zwłaszcza w warunkach podnoszonego w 2015r. kryzysu na rynku węglowym, obciążona jest znacznym ryzykiem utraty płynności finansowej. Tym samym powinien on jako podmiot fachowy i doświadczony przewidywać i zapobiegać wystąpieniu ekonomicznych skutków z tym związanych.

W związku z powyższym nie mógł on przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, regulujących terminowo podatki podatników, swoich niepowodzeń gospodarczych i nie płacić w terminie zobowiązań podatkowych, tłumacząc się brakiem środków finansowych na wymagane podatki. Sąd II instancji w pełni przychyła się do stanowiska Sądu Najwyższego, zajętego w wielu swoich orzeczeniach, w myśl którego niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przejęciu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość, podatek bowiem jest pobrany już wówczas, gdy dokonano jego potrącenia, tj. gdy wypłacono podatnikowi kwotę pieniężną po odliczeniu podatku podlegającego pobraniu (wyrok SN z dnia 19 VIII 1999r., III KKN 434/97, wyrok SN z dnia 16 V 2002r., IV KKN 427/98). Problem pobrania podatku jest związany jednak z występującymi właśnie w praktyce sytuacjami, gdy płatnik nie posiada środków finansowych na uiszczenie podatku podatnika, wówczas bowiem przyjmuje się najczęściej fikcję pobrania podatku „na papierze”, gdy tymczasem w rzeczywistości płatnik nie dysponuje pieniędzmi na wpłatę podatku. Zarówno Sąd Najwyższy, jak i przedstawiciele doktryny wielokrotnie akcentowali, że kondycja finansowa płatnika nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnoskarbowej płatnika, środki pieniężne bowiem nie należą do płatnika, a do podatnika (do czasu pobrania) i do Skarbu Państwa (od czasu wpłacenia), powinnością zaś płatnika jest jedynie obliczyć, pobrać i wpłacić podatek na rachunek właściwego organu (tak m. in. wyrok SN z dnia 16 V 2002r., IV KKN 427/98, wyrok SN z

dnia 2 VIII 2002r., IV KKN 426/98, post. SN z dnia 25 X 1995r., I KZP 30/95, G. Łabuda: Komentarz do art. 77 kks). Dlatego też wywodzenie przez oskarżonego w jego relacji z faktu niezależnych od niego i niewywołanych jego celowym działaniem kłopotów finansowych spółki (a w zasadzie spółki komandytowej), czy też braku osiągnięcia zysku w odpowiedniej wysokości, tj. takiego, który pozwalałby na spłatę zaległości podatkowych, braku jego zawinienia w niedopełnieniu obowiązków podatkowych względem Skarbu Państwa, jest absolutnie nieprawidłowe, a co za tym idzie, nie akceptowane przez Sąd odwoławczy. Kontynuowanie działalności gospodarczej w latach 2015-2016 przez niewydolny podmiot, mimo pogarszającego się stanu jego finansów, nawet w warunkach podnoszonego kryzysu na rynku węglowym i przy uwzględnieniu zajęć wierzytelności, w żadnym razie nie uchylało obowiązku ponoszenia należnych ciężarów podatkowych; to rzeczą prowadzącego działalność jest czynienie tego w taki sposób, aby zobowiązania te były odprowadzane regularnie do budżetu Państwa. Jeśli płatności są zagrożone należy podjąć działania zmierzające do poprawy sytuacji finansowej, a jeśli te nie przynoszą rezultatów, nawet ograniczyć lub zakończyć działalność. Sąd ad quem nie ma więc żadnych zastrzeżeń co do dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych, w tym także okoliczności przemawiających za przyjęciem działania oskarżonego za zawinione, czemu dał wyraz uznając w tej części apelację za niezasadną i nie zasługującą na uwzględnienie. Słusznie Sąd orzekający przyjął działanie oskarżonego za umyślne

<p>z zamiarem ewentualnym, jako osoba bowiem odpowiedzialna za sprawy gospodarcze, w tym finansowe, spółek, faktycznie je wykonując, stawała się odpowiedzialną za przestępstwo i wykroczenie skarbowe.</p> <p>Nie można także w świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych zgodzić się ze skarżącym gdy zarzuca Sądowi meriti nieprawidłowy opis czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1, z opisu tego bowiem bezsprzecznie wynika, iż to oskarżony był osobą odpowiedzialną za niewpłacenie obliczonych i pobranych zaliczek na podatek dochodowy przez płatnika - spółkę komandytową, w związku z faktycznym zajmowaniem się sprawami gospodarczymi tego podmiotu na podstawie art. 9 § 3 kks.</p>		
Wniosek		
uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
zachodziły podstawy do skazania oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo skarbowe		
3.3.	zarzuty oskarżyciela publicznego: obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 51 § 1 kks i art. 44 § 3 kks w zw. z art. 53 § 27-29 kks poprzez uznanie, że karalność wykroczenia skarbowego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	z art. 57 § 1 kks ustaje po upływie roku od czasu jego popełnienia, a nie z końcem roku, w którym upłynął termin płatności należności publicznoprawnej	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Z przyczyn omówionych wyżej nie budziło wątpliwości Sądu odwoławczego, że oskarżony winien był odpowiadać za niewpłacony przez spółkę (...) sp. z o. o. podatek VAT za wszystkie miesiące objęte aktem oskarżenia, także więc za okres po jego rezygnacji z funkcji prokurenta, tj. za miesiące grudzień 2015r. oraz styczeń i luty 2016r. Wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks mieściło się zatem w ramach czasowych wyznaczonych datą końcową przyjętą przez oskarżyciela jako 25 marca 2016r., nie zaś, jak przyjmował to Sąd meriti, datą 25 listopada 2015r. W takim stanie rzeczy jest oczywistym, że nie doszło do przedawnienia karalności zarzucanego oskarżonemu wykroczenia skarbowego, skoro zarzut został mu przedstawiony 8 sierpnia 2017r., a więc przed końcem 2017r. Zgodnie z art. 51 § 1 kks w zw. z art. 44 § 3 kks roczny termin przedawnienia karalności rozpoczął bieg z końcem roku 2016r., a zgodnie z treścią art. 51 § 2 kks przed jego upływem uległ wydłużeniu o 2 lata, zatem upływie (upłynął w chwili sporządzania uzasadnienia) w dniu 31 grudnia 2019r.</p>		
Wniosek		
uchylenie zaskarżonego wyroku	# zasadny	

	# częściowo zasadny	
	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Przebieg postępowania dowodowego oraz ocena przeprowadzonych dowodów przekonała Sąd odwoławczy o konieczności uchylecia pkt 2 i 4 zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy o czyn zarzucany oskarżonemu, a kwalifikowany jako wykroczenie skarbowe, Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd odwoławczy nie mógł sam skazać oskarżonego co do którego Sąd I instancji umorzył postępowanie (art. 454 § 1 kpk - zasada ne peius).		
3.4.	obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegającą na tym, że Sąd nie ocenił wszystkich dowodów i w związku z tym nie dokonał istotnych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. naruszenie art. 410 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten został w zasadniczej części omówiony powyżej. Jest prawdą, że Sąd Rejonowy czyniąc swe ustalenia faktyczne ograniczył je do kwestii badania skuteczności złożonej rezygnacji przez oskarżonego w dniu 22 grudnia 2015r. ze stanowiska prokurenta w obu spółkach, nie zajmując się w ogóle tym		

jaki i czy w ogóle miało to wpływ na dalsze ewentualne zajmowanie się przez oskarżonego sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi, spółek. W pełni ma rację skarżący gdy podkreśla, że oskarżony z tym momentem nie zaprzestał faktycznego wykonywania obowiązków w dotychczasowym zakresie, co wynika z zeznań J. C., ale przede wszystkim z dokumentów w postaci deklaracji PIT-4R i VAT-7, które oskarżony podpisywał jako osoba upoważniona. dalsze zatem podpisywanie przez niego drogą elektroniczną owych dokumentów dowodziło logicznie, iż faktycznie nie zrezygnował on z wcześniej wypełnianych przez siebie zadań.

Wniosek

uchylenie zaskarżonego wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Nie było konieczności uchylania w całości zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W związku z kierunkiem i zakresem zaskarżenia orzeczenia przez oskarżyciela możliwe było bowiem dokonanie zmiany pkt 1 zaskarżonego wyroku.

10KOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
z punktu 1 - przypisanie oskarżonemu przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks (w znacznej części opis czynu, w całości jego kwalifikacja prawna, oraz w całości wymierzona kara grzywny) z punktu 3 - zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo skarbowe, jego kwalifikacja prawna jest prawidłowa, wymierzona kara (mimo zmiany opisu czynu) nie jest rażąco niewspółmierna, prawidłowo ustalono także wysokość jednej stawki dziennej grzywny, co zresztą nie było podnoszone i kwestionowane w obu apelacjach . Prawidłowo Sąd Rejonowy zastosował instytucję przewidzianą w art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, co także nie było kwestionowane przez strony.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
W opisie czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 ustalono, iż oskarżony czynu tego dopuścił się w okresie od 20 lipca 2015r. do 20 stycznia 2016r., a łączna wysokość obliczonych i pobranych zaliczek na podatek dochodowy wynosiła 17.040 złotych	

Zwiężle o powodach zmiany	
W następstwie uwzględnienia apelacji oskarżyciela - uznano, iż oskarżony za zarzucane mu przestępstwo skarbowe mógł odpowiadać jako sprawca za cały okres mu zarzucany, pomimo, iż od dnia 22 grudnia 2015r. nie był już prokurentem obu spółek. Tym samym odpowiadał on także za niewpłacenie zaliczek za okres do 20 stycznia 2016r.	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	Sąd odwoławczy nie mógł skazać oskarżonego co do którego umorzono postępowanie # art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	

Oskarżony winien był odpowiadać w realiach tej sprawy za niewpłacony przez spółkę (...) sp. z o. o. podatek VAT za wszystkie miesiące objęte aktem oskarżenia, także więc za okres po jego rezygnacji z funkcji prokurenta, tj. za miesiące grudzień 2015r. oraz styczeń i luty 2016r. Wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks mieściło się zatem w ramach czasowych wyznaczonych datą końcową przyjętą przez oskarżyciela jako 25 marca 2016r., nie zaś, jak przyjmował to Sąd meriti, datą 25 listopada 2015r. W takim stanie rzeczy jest oczywistym, że nie doszło do przedawnienia karalności zarzucanego oskarżonemu wykroczenia skarbowego, skoro zarzut został mu przedstawiony 8 sierpnia 2017r., a więc przed końcem 2017r. Zgodnie z art. 51 § 1 kks w zw. z art. 44 § 3 kks roczny termin przedawnienia karalności rozpoczął bieg z końcem roku 2016r., a zgodnie z treścią art. 51 § 2 kks przed jego upływem uległ wydłużeniu o 2 lata, zatem upłynie (upłynął w chwili sporządzania uzasadnienia) w dniu 31 grudnia 2019r.

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

W niniejszej sprawie - w dacie sporządzania pisemnego uzasadnienia - nastąpiła przeszkoda procesowa w postaci przedawnienia karalności popełnionego wykroczenia skarbowego, stąd konieczne stanie się umorzenie postępowania w tym zakresie.

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	Oskarżonego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa, mając na uwadze jego aktualną sytuację rodzinną, osobistą i majątkową. Oskarżony wprawdzie jest kawalerem i nie posiada osób na utrzymaniu, jest jednak rencistą, pozostając w stałym leczeniu.

1PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za przestępstwo skarbowe w niepełnym okresie, umorzenie postępowania		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za przestępstwo skarbowe z wszystkimi tego konsekwencjami	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana